

det nødvendige til Føde, Klæder, Ildebrændsel o. s. v. med de nuværende Lønninger og det Tillæg, der blev givet i Fjor, saa Tillæget i Aar er absolut paa-krævet. Ligeledes mener jeg, at de 600 Kr., der foreslaas for det kommende Aar; ingenlunde er for meget, tværtimod, jeg kunde have ønsket, at Tilskuddet var blevet noget højere særlig for de lavest lønnede. Da vi i Fjor vedtog Lovforslaget om et Lønningstillæg paa 400 Kr., hørte vi fra forskellige Sider, at man ude i de private Erhverv ikke var naaet saa højt i Dyrtidstillæg, og vi vil sikkert faa noget lignende at høre i Aar: at der er adskillige af de private Arbejdere, der ikke har faaet saa højt et Dyrtidstillæg, som her gives. Det maa imidlertid erindres, at de Folk, som dette Lovforslag omfatter, er Folk, der ikke har faaet deres Løn forhøjet siden 1908, og den Lønningslov, der da blev gennemført, var oven i Købet saaledes, at de lavest lønnede ikke den Gang kom paa Højde med, hvad de private Erhverv betalte, og medens man i disse adskillige Gange har faaet Løntillæg, har Statsfunktionærerne, som sagt, ikke højere Løn end den, der blev fastsat i 1908. De 600 Kr. skal saaledes gælde baade for et midlertidigt Lønningstillæg og for et Dyrtidstillæg. Hvis ikke Krigen og den ekstraordinære Situation var indtraadt, havde vi forlængst her i Rigsdagen gennemført en ny Lønningslov med betydeligt forhøjede Lønninger, selv om vi ikke havde faaet Dyrtid.

Naar der foreslaas 600 Kr. som Tillæg for alle Indtægter indtil 6,000 Kr., maa jeg sige, at jeg vilde have fundet det bedre, om man havde ladet Dyrtidstillæget udbetalte efter en glidende Skale, saaledes at de lavest lønnede, de mange, der ikke har 1,500 Kr. om Aaret, fik betydeligt mere end de 600 Kr., og saa lod Tilskuddet dale opad, saa at Indtægter paa 3,000—4,000—5,000 Kr. fik noget mindre, end her er foreslaaet. Hvis vi samtidig kunde have faaet en Bestemmelse ind om Børneunderstøttelser, saa at de Familiefædre, der havde en stor Børneflokk, fik noget mere end de, der ingen Børn har, vilde det have været mere retfærdigt end her, hvor man lader Tillæget være lige stort for alle. Men da der til Grund for Lovforslaget ligger en Overenskomst, der er indgaaet med Organisationerne, skal jeg ikke foreslaa en Forandring.

En Del af det Personale, der faar Dyrtidstillæg, faar i Virkeligheden ikke saa stort et Tillæg, som Lovforslaget lyder

paa. Det gælder f. Eks. for Statsbanernes Vedkommende. Det kørende Personale der har under Krigssituationen faaet deres Indtægt betydeligt forringet, da den foruden den faste Løn omfatter Kilometerpenge, saa at den retter sig efter, hvor mange Kilometer de har kørt i Maanedens Løb. Nu er ved den forandrede Toggang Antallet af Eksprestogene og i det hele af hurtigt gaaende Tog blevet indskrænket i meget høj Grad og de langsomt kørende Godstog er traadte i Stedet. Dette betyder for det kørende Personale, at de har samme Timetal som før, kører lige saa mange Timer i Maanedens Løb, men at deres Indtægt er forringet i en saadan Grad, at en Lokomotivfører, jeg har talt med, fortalte, at han sidste Aar havde mellem 25 og 30 Kr. mindre i Kørepenge pr. Maaned end tidligere, skønt han kørte mindst lige saa længe som tidligere, og naar han saa samtidig skulde betale Skat af de 400 Kr., var Forholdet i Virkeligheden, at han ikke med de 400 Kr.'s Tillæg fik mere, end han havde før Dyrtiden, da han havde langt højere Kørepenge. Derfor betyder de 600 Kr. for disse Folk ingenlunde en saa stor Forhøjelse af Lønnen, som det kunde synes, thi samtidig taber de betydeligt ved den forandrede Toggang.

Efter Lovforslaget skal Dyrtidstillæget for Tjenestemændene forhøjes fra 400 til 600 Kr., altsaa med 50 pCt., men jeg ser længere fremme i Lovforslaget, at Dyrtidstillæget til Pensionister kun er forhøjet med 25 pCt. og til ikke-pensionsberettigede Arbejdere med 33 pCt. Det skyldes vel nok, at de paagældende ikke har været med i de Forhandlinger, der er blevet ført med Ministeriet, men jeg kunde alligevel have ønsket, at man havde forhøjet Dyrtidstillæget her. Det havde ikke betydet overordentlig meget finansielt, om vi havde forhøjet Dyrtidstillæget for Pensionister og dag- og timelønnede Arbejdere med 50 pCt. paa samme Maade som for de øvrige Vedkommende.

Jeg skal anbefale Lovforslaget til Vedtagelse her i Folketinget og vil udtale det Haab, at det maa blive sidste Gang, vi faar med Lovforslag af den Art at gøre, saa at vi, naar vi mødes næste Aar ved denne Tid, maa være kommet ind under saa normale Forhold, at vi kan skride til en Lønningsrevision i Stedet for at give Dyrtidstillæg. Hvis Dyrtiden varer ved, tror jeg, det ogsaa vil blive nødvendigt, at vi i Stedet for at yde Dyrtidstillæg, alene til Statsfunktionærerne maa komme læn-